

Resolució 557/2020, de 16 d'octubre

Número d'expedient de la reclamació: 111/2020

Administració reclamada: Diputació de Barcelona

Informació reclamada: Inspeccions sanitàries a locals d'alimentació.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: A la vista de què la complexitat d'elaboració de la informació ha estat a bastament justificada per la Diputació amb la quantificació del temps requerit, la qualificació del personal que l'ha d'elaborar, i els mitjans personals de què disposa, cal concloure que l'atenció de la sol·licitud d'informació requereix una tasca complexa i exigeix una càrrega desproporcionada a l'administració, màxim si tenim en compte que altres administracions estan igualment dedicant els seus recursos a elaborar la mateixa informació per a la mateixa persona reclamant, i en conseqüència s'ha de considerar adequada l'aplicació al cas del supòsit d'inadmissió previst a l'article 29.1 LTAIPBG que ha fet la Diputació de Barcelona.

Paraules clau: Diputació. Periodista. Inspeccions. Salut alimentària. Sanitat. Reclamació contra estimació parcial. Tasca complexa d'elaboració.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 10 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 111/2020, presentada per una persona que té la condició de periodista contra la Diputació de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La sol·licitud, presentada el 10 de desembre de 2019, després d'invocar la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE) demana accedir a la informació següent: els resultats detallats de totes i cadascuna de les inspeccions sanitàries i/o higièniques fetes en bars, restaurants, cafeteries, discoteques, pubs, clubs, menjadors, cafeteries i bars d'hospitals, clíniques i altres centres mèdics, centres públics, centres educatius (escoles, universitats, col·legis majors, instituts, guarderies...) i altres locals de restauració o alimentació de la província que s'inspeccionin des de la Diputació o dels què la Diputació disposi de dades (qualsevol tipus de local o lloc segons un epígraf d'activitat al què l'Administració realitzi inspeccions

higienico-sanitàries i que distribueixi menjar al consumidor final) entre gener de 2016 i juny de 2019, ambdós mesos inclosos. Demana que la informació per a cada inspecció inclogui: tipus de local on s'ha fet (bar, restaurant, discoteca...), nom del local, CIF de l'empresa propietària, epígraf de l'activitat del local, data de la inspecció, direcció del local, any d'obertura del local, sobre què era la inspecció, si era programada o cas contrari, per què es realitzava, el resultat de la inspecció (favorable, favorable condicionat, desfavorable, suspens, aprovat...), les deficiències, infraccions o incompliments trobats detallats tots ells en la categoria més concreta existent, la puntuació obtinguda en el sistema de valoració de les inspeccions municipals que es realitzen, el risc o freqüència amb què es categoritza aquest local per a futures inspeccions, si les inspeccions han proposat sancions a aquest local, si n'hi ha acabat havent i quins han estat (data i quantia). Sol·licita també saber el nombre de locals tancats per l'Administració, la data en què es van tancar, el per què i el nom i l'adreça del local. També demana còpia del protocol d'inspecció d'aquest tipus de locals (bars, restaurants i altres locals de restauració) per part de l'Administració.

Fa constar que vol que aquesta informació li sigui lliurada en format obert, tipus base de dades com pugui ser .csv o .xls, i que, en el cas que se li pugui aportar tota la informació, se li permeti l'accés parcial.

3. El 10 de gener de 2020 la Diputació de Barcelona notifica a la persona reclamant el Decret de 9 de gener en el qual estima parcialment la sol·licitud i resol facilitar-li els dos protocols utilitzats per a les inspeccions sanitàries, el total d'establiments i visites realitzades a cada municipi entre els anys 2016 a 2019, en funció de les diverses tipologies d'establiments i l'enllaç amb el web de l'ASPCAT, en el qual hi pot consultar les memòries de seguretat alimentària de Catalunya i recull l'activitat desenvolupada per l'administració local, inclosa la informació que la Diputació facilita a la Generalitat. La resolució inadmet la resta de la sol·licitud en base a les consideracions següents: 1. La Diputació no té competències en matèria de salut pública i es limita a realitzar les tasques de recolzament econòmic i tècnic als municipis, de manera que només pot tenir informació relativa a municipis de menys de 20.000 habitants, que són els destinataris de l'assistència tècnica; la Diputació es limita a assistir als municipis, que són els que exerceixen la competència de salut pública i gestionen els expedients, de manera que procediria derivar-los la sol·licitud si no ha hagués fet ja la Generalitat. 2. La tasca requerida per atendre la sol·licitud és inabordable i comportaria el col·lapse dels serveis de salut pública, tant per al volum (més de set mil inspeccions en quasi quatre mil establiments de 145 municipis), com per la forma en què la Diputació té la informació (dispersa i desagregada en cada inspecció, de la que hauria d'extreure manualment, i amb criteris i abast diferents, perquè atenen als requeriments diferents de cada municipi). 3. Hi ha tercers afectats, que en molts casos són persones

físiques, això significa que facilitar la informació amb la comissió d'infraccions vulneraria l'article 23 LTAIPBG; aquesta informació és difícilment anonimitzable, perquè el nom de l'establiment es pot conèixer fàcilment i el del seu titular, en tot cas, hauria de sotmetre la sol·licitud a consulta dels afectats, fet que resulta impracticable degut a l'elevat nombre. 4. L'accés sol·licitat afecta als límits establerts pels articles 8.1 del Reglament 2017/625, de 15 de març, que estableix normes comuns per als controls oficials de la Unió en la cadena agroalimentària ("les autoritats competents han de garantir que ... no es divulgui a tercers la informació obtinguda en l'exercici de les seves funcions en el context dels controls oficials i altres activitats oficials que, per la seva naturalesa, estiguin emparades pel secret professional", que no seria el cas), 21.1 b LTAIPBG (límit al dret d'accés a la informació pública relatiu a les funcions administratives de vigilància i control i als interessos econòmics i comercials). El 16 de gener de 2020 la Diputació notifica la informació estimada a la persona reclamant.

4. La Reclamació presentada el 10 de febrer de 2020 insisteix en sol·licitar la informació de totes les inspeccions. Invoca el precedent de la resolució de la GAIP que va facilitar l'accés a les inspeccions de l'Agència de Salut Pública de Barcelona i argumenta que alguns municipis li hagin facilitat la informació sol·licitada després d'haver-la obtingut dels serveis de la Diputació.
5. El 14 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà la Diputació en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 6 de març de 2020 la Diputació de Barcelona fa arribar a la Comissió l'informe jurídic sol·licitat així com l'expedient de la sol·licitud d'accés a la informació pública, identifica com a terceres persones afectades els propietaris i propietàries de tots els bars, restaurants, cafeteries, discoteques, pubs, clubs, menjadors, cafeteries i bars d'hospitals, clíniques i altres centres mèdics, centres públics i centres educatius que s'inspeccionin des de la Diputació de Barcelona, i designa les persones que representaran la Diputació a la sessió de mediació.

A l'informe, la Diputació argumenta el següent en fonament de la seva posició:

1. Manca de concreció i abast indeterminat de la sol·licitud: (...) "Aquests plantejaments abstractes de les SAIP donen lloc a, com és aquest cas, que es demani informació d'aspectes que no són competència ni estan en possessió de l'administració a la qual es dirigeix. Ens referim a competències municipals i autonòmiques, ja que, com apunta

l'interessat, la Diputació no és competent en matèria sanitària. D'acord [amb el què] figura en la resolució recorreguda, la Diputació no va fer la derivació de la SAIP a aquestes administracions competents (article 30 de la Llei 19/2014) perquè es tenia constància que el Departament de Salut de la Generalitat havia rebut la mateixa SAIP i l'havia derivat a tots els ajuntaments de Catalunya. En definitiva, la petició del Sr. [...] és genèrica i d'un abast no determinat (només concreta l'abast temporal), fa referència a un gran volum d'informació que comprèn milers de documents administratius tractats en diferents formats (actes d'inspecció, actes de seguiment, documents de tramitació, etcètera) i diferents administracions (Diputació, ajuntaments, Generalitat).

2. La Diputació no és competent en matèria de salut pública (article 36 LBRL) i l'administració local tampoc ho és en establiments alimentaris col·lectius (article 52 Llei 18/2009): (...) "les úniques competències que la Diputació exerceix en relació a la SAIP són les d'assistència i cooperació jurídica econòmica i tècnica als municipis especialment als de menor capacitat econòmica i de gestió (article 36.1 b de la LBRL), als quals l'article 25.2.k de la LBRL els assigna com a competència pròpia la protecció de la salubritat pública que es concreta a la Llei 18/2009, de salut pública de Catalunya". Per tant, hi ha una sèrie de dades de cadascun dels establiments inspeccionats sobre els que la Diputació no disposa d'informació. Concretament es tracta de les següents: Epígrafs d'activitat del local, Any d'obertura del local, Resolucions adoptades a partir dels incompliments detectats en el moment de la inspecció, si les inspeccions han proposat sancions al local; Si ha acabat havent-hi sancions quines han estat (data i quantia); Nombre de locals tancats per l'Administració, la data en què es va tancar, i motiu del tancament.

Aclareix que el suport que presta la Diputació no comporta la cessió de la titularitat i que és responsabilitat dels ajuntaments dictar els actes i les resolucions que corresponguin a partir del resultat de les inspeccions, així com el posterior seguiment. Per tant, ha d'inadmetre la part de la sol·licitud en la que demana "sancions aquest local, si les ha acabat fent i quines han estat (data i quantia).

3. La informació sol·licitada implica una tasca complexa de reelaboració (article 29.1.b LTC) i suposaria col·lapsar el servei paralitzant el funcionament ordinari dels Serveis de Salut Pública. Justifica aquesta complexitat i càrrega de feina amb un informe emès per l'Àrea de cohesió social, ciutadania i benestar de la Diputació, en el què es fa constar que la sol·licitud afecta un total de 7.109 visites d'inspecció a 3.898 establiments del Sector Minorista i de restauració, i que respondre per a cadascuna d'elles a totes les qüestions plantejades pel sol·licitant suposaria obtenir més de 100.000 dades gairebé 4.000 establiments, que no poden ser extretes de manera automatitzada de l'aplicació

corporativa de gestió PSPC, essent necessària la intervenció d'un tècnic per extreure, d'un en un, els informes de cada establiment en format word, així com una posterior edició, validació i explicació per part de cadascun dels tècnics inspectors. L'elaboració, doncs, requereix, segons explica l'informe, no pot ser realitzada per personal administratiu, atès que s'ha de tenir un cert grau de coneixement sobre la matèria per poder interpretar les dades.

Aporta també una estimació de la càrrega de feina que suposaria extreure totes les dades sol·licitades de l'aplicatiu manualment, elaborada a partir de l'extracció de les dades d'un municipi, que ha requerit d'una hora de temps, el que portaria a quantificar en 145 hores mínim el temps necessari per extreure la informació dels 145 municipis per part del personal tècnic que ha realitzat les inspeccions, a les què s'haurien d'afegir unes 5 hores més per validar les dades per part del Cap de la Unitat. Crida l'atenció sobre el fet que dedicar aquest personal en aquest nombre d'hores a atendre la sol·licitud d'informació portaria a deixar de fer inspeccions durant un temps no inferior a dos mesos, quan és una competència obligatòria per l'ajuntament.

L'informe fa constar que obtenir la informació a partir dels informes que s'han enviat als 145 ajuntaments també és complex, tenint en compte que fins a desembre de 2017 s'enviaven a l'ajuntament de format paper, del qual a aquell Servei només es guarda una còpia que està formada per tres parts diferenciades: un word més dos pdf que s'haurien d'integrar en un sol document, després d'eliminar les dades de caràcter personal. Que a partir d'aquella data, els informes s'envien als ajuntaments electrònicament, i se'n guarda una còpia en format pdf a l'expedient electrònic. I que per localitzar aquests documents cal anar a les carpetes de cada any, i en cadascuna d'aquestes a les carpetes de cada municipi, i de cadascun dels documents s'haurien també d'extreure les dades personals.

4. La divulgació de la informació afecta la investigació i sanció d'infraccions administratives o disciplinàries (article 21.1.b LTC), considerant que la informació es conté en expedients d'inspecció sanitària per al control de la salut pública en seguretat alimentària, alguns dels quals conclosos però altres encara en curs en els respectius municipis, o fins i tot poden haver derivat en responsabilitat penal, de manera que caldria determinar, juntament amb els respectius ajuntaments, si les dades que es faciliten es troben incorporades en expedients disciplinaris en tràmit.

5. Afectació de dades personals: Considera aplicable el règim d'exclusió de dades personals previst a l'article 23 LTAIPBG, i que l'afectació d'aquestes dades es produeix, malgrat que s'anonimitzin, si es faciliten resultats de les inspeccions, en tant que aquests resultats van vinculats a un establiment i, tractant-se de municipis petits, la ubicació de

l'establiment es pot deduir amb facilitat i, la localització, en el concret municipi, permet identificar-ne els titulars de l'activitat.

6. Afectació a drets i interessos de tercers (article 31 LTC): per una banda, afecta als interessos municipals als quals la Diputació presta assistència tècnica i, d'altra banda, també afecta als drets i interessos dels titulars de les activitats econòmiques inspeccionades, els quals són identificables, però atès al gran volum d'afectats pels expedients sol·licitats, resulta inviable fer-los-en trasllat. Justifica aquesta complexitat del trasllat en un informe annex, que quantifica 3.898 els afectats, en tant que titulars d'establiments inspeccionats, als que correspondria donar-los trasllat de la sol·licitud, per via electrònica o postal, amb acusament de rebuda, això com la tasca d'anàlisi de les al·legacions que es presentin i l'elaboració d'informes de valoració de les al·legacions per part d'un tècnic superior amb una llicenciatura o grau en Dret, perfil inexistent en el Servei de Salut Pública. Paral·lelament també s'hauria de donar trasllat als 145 ajuntaments als que es presta suport, com a afectats.

Finalment, conclou: "Estem davant d'una SAIP amb elements imprecisos que dificulten determinar quina és la informació que es demana a la Diputació, tenint en compte l'àmbit competencial d'aquesta administració. Aquest exercici va ser realitzat en el procediment tramitat per donar resposta en termini a la SAIP, que es va resoldre amb estimació parcial i es va facilitar la informació que la Diputació de Barcelona té disponible. Qualsevol altra resposta per aquesta SAIP implica una tasca complexa de reelaboració de la informació fins a l'extrem que resultaria paralitzant pel Servei de Salut Pública de la corporació el que suposa la seva inadmissió (article 29.1.b LTC). Amb tot, la informació demanada es refereix dades que són de competència municipal i autonòmica, dades que afecten interessos de tercers i dades que es veuen afectades per les limitacions d'accés que conté la Llei de transparència (article 21.1.b i article 23)".

7. El 10 de març de 2020, atès que la Diputació al·lega que la informació reclamada es troba afectada pel límit de la protecció de dades personals, d'acord amb l'article 42.8 LTAIPBG la GAIP demana l'informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) i notifica a les parts la pròrroga que aquest fet comporta en la tramitació de la Reclamació, d'acord amb el previst per l'article 42.9 LTAIPBG.
8. El 9 d'abril de 2020 l'APDCAT emet l'informe requerit, el qual conclou que: "la normativa de protecció de dades impediria l'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada sobre les inspeccions realitzades a locals i establiments de persones físiques que permeti fer-les identificables. La informació relativa a persones físiques titulars dels locals i establiments s'ha de lliurar de manera completament anonimitzada, i si escau de manera agregada, per evitar identificar persones físiques concretes".

9. El 15 de juliol de 2020 té lloc la sessió de mediació, que acaba sense acord. El mediador informa a les parts, vist el desacord, que dona per finalitzada la mediació i es reprèn la tramitació ordinària de la reclamació que finalitzarà amb resolució de la GAIP, tot reprenent el còmput del termini per resoldre, que estava suspès. Amb aquesta finalitat, demana a les parts que en el termini d'una setmana des de la celebració de la mediació i amb la finalitat que des de la Comissió es disposi d'informació adequada i suficient per a resoldre, les dues parts facin unes aportacions que podran ser de gran utilitat de cara a la resolució d'aquesta Reclamació. Concretament;
  - Demana a la persona reclamant que faci una llista dels municipis als quals li interessa accedir a la informació reclamada, tenint en compte la informació que recentment ja se li ha facilitat des de la Generalitat, que redefineixi el desglossament dels camps demanats de tal manera que únicament demani els camps que realment li interessa accedir, així com el període de temps demanat.
  - Demana a les representants de la Diputació que facilitin a la Comissió algunes mostres dels documents que tenen, és a dir un mostreig de les actes d'inspecció en els diferents formats, per tal que la Comissió pugui valorar la viabilitat de facilitar accés a la informació en brut, tal com es va fer en un procediment anterior similar.
10. El 20 de juliol de 2020 la Diputació de Barcelona aporta la documentació demanada a l'antecedent anterior.
11. El 24 de juliol de 2020 la persona reclamant comunica a la GAIP, en resposta a la petició de concreció i restricció de la informació objecte de reclamació, que li seria suficient que li proporcionessin el tipus d'establiment, nom de l'establiment, data de la inspecció, direcció de l'establiment, resultat de la inspecció (tal i com el categoritzin: favorable, favorable condicionat, desfavorable, suspens, aprovat... o indicació de si hi ha hagut incompliments o deficiències greus, lleus o no s'ha detectat cap) i les deficiències o incompliments trobats el més detallat possibles en les categories més concretes existents; és a dir, en quins assumptes o camps hi ha hagut els incompliments i en quins no. Aquestes dades serien el mínim que necessitaria, encara que també agrairia per exemple el motiu de la inspecció. Igualment, manifesta voler que la Diputació li lliuri la informació de tot el període de quatre anys complet, igual que ha fet la Generalitat, però que si no pogués ser així, es podria podria conformar amb només els últims dos anys, 2018 i 2019. Quant als municipis, indica que només considera adequada la informació que ha rebut de Matadepera, de manera que manté la reclamació a la Diputació de les mateixes dades informades per Matadepera per la resta de municipis que inspecciona. Finalment, insisteix en el seu dret a rebre la informació en el format que demana.

12. Entre els dies 31 de juliol i 18 d'agost la Comissió notifica la reclamació a les entitats representatives dels sectors afectats per tal que puguin formular les al·legacions que considerin oportunes en un termini de 10 dies.
13. El 7 d'agost de 2020 el Gremi d'Hotels de Barcelona fa arribar a la Comissió les al·legacions següents:

(...) "Primer. No disposem de la informació sol·licitada a la Diputació de Barcelona, als Ajuntaments de Badalona i L'Hospitalet de Llobregat i a l'Agència de Salut Pública de Catalunya i a la què és fa menció en la mateixa.

Segon.- Desconeixem l'interès del periodista a què es fa esment amb relació a la seva sol·licitud d'informació i l'afectació que aquesta pugui tenir en els nostres agremiats, i, per tant, en aquest moment no podem fer al·legacions sobre aquesta qüestió donat que no en coneixem l'abast de la mateixa ni la finalitat de la sol·licitud podent-se produir la indefensió d'aquests (...)".
14. El 16 de setembre de 2020 la Comissió s'adreça a la Diputació de Barcelona i li demana, a l'empara de l'article 33.6 RGAIP i per millor resoldre, un informe addicional, a partir de la concreció de la informació realitzada pel reclamant, del següent: de quins camps podria informar de manera automatitzada el programa de suport a la gestió electrònica de les inspeccions, i quins altres s'han d'extreure amb elaboració manual a partir de la consulta de la documentació; identificació de la informació sol·licitada de la què la Diputació no en tingui constància perquè no la reculli en l'exercici de la funció delegada d'inspecció; una mostra de l'extracció automatitzada de dades, amb tots els camps possibles, i indicació de si s'obté en format reutilitzable, o si és possible convertir-ho en un que ho sigui, i el còmput de la càrrega de treball estimat per a la satisfacció de la reclamació." Seguidament, informa a les parts que el termini per resoldre resta ampliat en 15 dies més per aquesta causa.
15. El 2 d'octubre de 2020 la Diputació de Barcelona en resposta de la petició descrita a l'antecedent anterior informa que s'utilitza un aplicatiu corporatiu anomenat PSPC que és força rudimentari i funciona amb software creat fa deu anys i que actualment té baix manteniment i poques possibilitats d'actualització; reitera que l'aplicació no permet extreure de forma automatitzada els resultats de totes les inspeccions, de manera que "l'extracció de qualsevol dada és manual, municipi a municipi i any a any, i en cap cas mecanitzada. Reitera que és el mateix personal tècnic que ha realitzat les inspeccions, els que haurien de fer la obtenció, revisió i, si s'escau, la rectificació de les dades abans de la darrera validació de les mateixes, el què suposaria deixar de fer inspeccions durant un temps no inferior a dos mesos, o, bé, per obtenir la informació sol·licitada sense que l'activitat ordinària de suport als municipis resultés afectada, caldria comptar amb la

incorporació de, al menys, dos nous tècnics al Servei, durant un període de sis mesos, comptant el temps i el cost associat que caldria esmerçar en la formació dels mateixos, cosa que suposa un cost afegit que no està previst als pressupostos de la Corporació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública i admissibilitat de la reclamació.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a informació pública adreçada a una administració obligada per l'LTAIPBG (article 3.1).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar

límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

De conformitat amb el que disposa l'article 42.6 LTAIPBG, en no assolir-se acord en procediment de mediació, és procedent continuar la tramitació de la reclamació fins a la Resolució de la Comissió sobre el fons de la qüestió.

3. Sobre la complexitat d'elaboració de la informació sol·licitada

La sol·licitud d'informació demana obtenir en relació amb cadascuna de les inspeccions realitzades per la Diputació per compte de municipis amb els què té signat convenis a l'efecte durant els anys 2016 al 2019, la informació següent:

- Tipus de local on s'ha realitzat la inspecció (bar, restaurant, discoteca...)
- Nom del local
- CIF de la empresa propietària
- Epígrafs d'activitat del local
- Data de la inspecció
- Adreça del local
- Any d'obertura del local
- Sobre què ha estat la inspecció

- Motiu pel que s'ha realitzat la inspecció (si estava programada i en cas contrari perquè es realitza)
- Resultat de la inspecció (favorable, favorable condicionat, desfavorable, suspens, aprovat ...)
- Deficiències, infraccions o incompliments trobats detallats tots ells en la categoria més concreta existent
- Puntuació obtinguda en el sistema de valoració de les inspeccions municipals que es realitzen
- Risc o freqüència amb què es categoritzen els locals per a futures inspeccions
- Si les inspeccions han proposat sancions al local
- Si ha acabat havent-hi sancions quines han estat (data i quantia)
- Nombre de locals tancats per l'Administració, la data en què es va tancar, el perquè i el nom i adreça del local

Alguns d'aquests ítems és informació que no està en poder de la Diputació, ja que excedeix les seves funcions delegades d'inspecció i es corresponen amb la competència sancionadora que mantenen els municipis, als quals no ha derivat la sol·licitud considerant que ja la coneixien i l'estaven atenent per derivació de la Generalitat, a la qual a persona reclamant també havia sol·licitat aquesta informació. És el cas de:

- Epígrafs d'activitat del local
- Any d'obertura del local
- Resolucions adoptades a partir dels incompliments detectats en el moment de la inspecció, si les inspeccions han proposat sancions al local
- Si ha acabat havent-hi sancions quines han estat (data i quantia)
- Nombre de locals tancats per l'Administració, la data en què es va tancar, i motiu del tancament.

Quant a la resta d'informació sol·licitada, que compren el detall de les 7.109 inspeccions realitzades, la Diputació va resoldre'n la inadmissió, motivada en la complexitat de la tasca d'elaboració de la informació. En aquest sentit, la Diputació fa constar que les actes d'inspecció, elaborades manualment pels tècnics inspectors en paper d'autocòpia, s'informen per part dels propis tècnics a una base de dades gestionada amb un programari informàtic antic i rudimentari, que no permet l'extracció automatitzada de les dades, ni tan sols parcialment,

sinó que requereix l'extracció manual i individualitzada de cada dada (140.000 dades objecte de la sol·licitud) de cadascun dels 7.109 informes, el que requereix la consulta de cadascun d'aquests més de set mil expedients digitals, l'elaboració de la informació i la seva revisió, tasca que no pot ser realitzada per personal administratiu sinó que requereix la qualificació de personal tècnic, el que suposa aproximadament una hora de feina per a cadascun d'aquests 145 municipis, més el temps de revisió de la informació (unes 5 hores més), el que suposaria una càrrega de feina inassumible amb els recursos humans de què disposa el servei i el col·lapsaria, impedit-li continuar amb les seves funcions inspectores.

En la tramitació de la reclamació es va demanar a la persona reclamant que valorés la possibilitat de reduir la informació reclamada a aquella que realment fos del seu interès i no hagués obtingut ja de la resposta obtinguda a les mateixes sol·licituds d'informació adreçades als Ajuntaments. I a la vista de la concreció realitzada, la GAIP va demanar a la Diputació una nova valoració de la càrrega de feina així com la possibilitat d'obtenir la informació concretada de manera automatitzada, almenys en part. Però la Diputació manté la complexitat d'elaboració, considerant que no hi ha cap dada que es pugui extreure automàticament, sinó que totes requereixen l'extracció de l'informe de manera manual i individualitzada de cada expedient, l'elaboració de la informació i la revisió.

Certament, la persona reclamant ha accedit a una reducció temporal de la informació als anys 2018 i 2019, però es manté per a gaire bé tots els municipis (només n'exclou Matadepera). En aquests termes l'objecte de la reclamació a basta la informació continguda a les actes de 3.499 visites a 144 municipis, el què, a la vista de què ni tan sols parcialment pot ser obtinguda de manera automatitzada, no desvirtua la complexitat d'elaboració de la informació, màxim si tenim en compte que, a més de l'extracció, elaboració i revisió de la informació, la persona reclamant manté el requeriment de què sigui lliurada en un format obert i reutilitzable, el què requereix, a més, la tasca de transposició de format de la informació reelaborada, i elimina la possibilitat de satisfer la reclamació amb la consulta directa de la informació en el format d'origen.

Per tant, a la vista que la complexitat d'elaboració de la informació ha estat a bastament justificada per la Diputació amb la quantificació del temps requerit, la qualificació del personal que l'ha d'elaborar, i els mitjans personals de què disposa, cal concloure que l'atenció de la sol·licitud d'informació requereix una tasca complexa i exigeix una càrrega desproporcionada a l'administració, màxim si tenim en compte que altres administracions estan igualment dedicant els seus recursos a elaborar la mateixa informació per a la mateixa persona reclamant, i en conseqüència s'ha de considerar adequada l'aplicació al cas del supòsit d'inadmissió previst a l'article 29.1 LTAIPBG que ha fet la Diputació de Barcelona

D'acord amb l'exposat, és procedent desestimar la reclamació contra la resolució d'inadmissió parcial de la sol·licitud d'informació, sense entrar en majors consideracions o ponderacions dels límits que poguessin resultar aplicables a l'accés.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 d'octubre de 2020, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 111/2020, per ser adequada a dret la resolució d'inadmissió parcial contra la què es reclama, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.